

eina kreppu. Eg var jú ov ungur til at minnast ringu tíðirnar í fimtiárunum, men oljukurpan neit kortini ikki so fast í handilslívinum, sum kreppan í nítiárunum gjørdi, vil Jákup Jakobsen vera við.

Annars vóru sekstíárin nýskapandi á mangan hátt - eisini innan móta.

Beatles, Bee Gees o. o. høvdu sína týðuliga ávirkan. Nú komu buksur við svaj í, og fólk gjørdust meira tilviltað um móta.

Jákup Jakobsen sigur eisini, at handilin hjá Gundur var tann fyrsti handilin í Føroyum, sum seldi buksur av kenda merkinum Levi's.

— Hetta var seinast í 60' um, og síðan komu onnur amerikonsk merki sum Lee, Wrangler og franska Lee Cooper, sum var eitt rættuligt boom, ið sló øll onnur merki á marknaðinum.

— Fólk fóru nú at skifta klæði oftrá, sum mótin skifti. Svaj-buksurnar - ella Bellbottom, sum tær nevndust, vóru skiftar um við rørbuksur og síðan kassabuksur. Seinni hevur mótin hildid seg meira til tað smala, og hevur skift á um ár, og litirnir sesong fyri sesong, sigur Jákup Jakobsen.

Jákup og Gundur vóru øll hesi árin saman í handlinum. Men eitt longri skifti í 70' um starvaðist eisini Marjun Larsen í handlinum.

— Tað lá alla tíðina í kortunum, at einaferð í tíðini skuldi eg taka yvir handilin frá Gundur, greiðir Jákup frá.

— Og í 1979 valdi Gundur at gevast, og tók eg tá yvir. Hetta var 1. desember - júst 13 ár eftir, at Jákup kom at starvast hjá Gundur.

— Eg fekk beinanvegin fólk at hjálpa mær, og í januar 1980 kom Nicolina Jacobsen at vera í handlinum, og seinni sama ár eisini Finnbjörg Skaalum.

Eftir at hava verið í handlinum saman við Gundur í 13 ár, helt Jákup fram við handlinum í 14 ár á sama stað. Tá Jákup tók yvir í 1979 broytti hann navn til «Hjá Gundur» til «Gunder Harratoy».

Gunder doyði í 1986, og nakað seinni broytti Jákup navn til «JJ Harratoy».

Um Káta Hornið oman á Bryggjubakka

Hevði oljukurpan í 1973 ikki so stóran týðning fyri handilslívið, so neit kreppan í 90' um fastari.

— Mitt í kreppuni - í 1994 - fingu vit møguleikan at flyta í hølina á «Glade Hjørne», og vit tóku av. Har lá handilin betur fyri, og tað hevði størri týðning nú, tí kreppan merktist rættuliga væl.

— Men í marsmánað í ár varð heitt á meg um at verða leiðari á Samvinnufelagnum. Hetta helt eg vera eina spennandi avbjóðing, sigur Jákup, sum síðan rak báðar handlarnar nakrar mánaðir. Men hann sá skjótt, at tað bar ikki til.

— Hetta var hvør sín heimur - og eg mátti velja. Eg eri nú vorðin fimti, og hugsaði, at tað var tíð uppá slappa av, og tí gjørdi eg av at lata aftur handilin JJ-Harratoy, greiðir Jákup frá, og har fór 31 ára gamli handilin í søguna.

Steig í vaskipannina...

Jú, vit kunnu staðfesta, at umhvørvið inni í handlinum á bryggjubakka, Samvinnufelagnum millum gummistilvar og oljukurpan ikki er heilt tað sama, sum millum klæðningar og slips uppi á «Glade Hjørne».

— Tað nyttar einki at koma til mín nú, skalt tú hava klæðning, hvíta skjúrtu og slips. Her er tað sjómaðurin og verkamaðurin, ið kemur at keypa, hóast onkur av mínum gomlu viðskiftum hava fylgt mær oman, og stökka inn á gólvi til prátt og kaffi, sigur Jákup.

— Tað er heldur ikki tað sama at selja klæði í dag. Meðan tá vóru fyra klæðnahandlar í Havn í 1966, so fært tú klæði í hvørjum super-marknaði í dag, sigur Jákup, sum kortini ikki ætlar at kollvelta Samvinnufelagið.

— Eg havi kent tað sum maktþáliggjandi at handilin ikki verður ein «JJ-handil», men at hann verður, sum hann altíð hevur verið - og her er hugnaligt niðri á Bryggjubakka, leggur Jákup afturat, meðan hann skimast út á vágna.

— Her kann eg eygleiða

— Hetta er hvør sín heimur, at fara frá klæðningum til verka- og sjómannaclæði, men eg kenni tað, sum um eg eri komin aftur til røturnar niðri á Bryggjubakka, sigur Jákup Jakobsen. Mynd: Jens Kristian Vang

umhvørvið, eg eri uppvaksin í Vestaru vág, Bryggjubakka, Havnar Kirkju - hettu er partur av mínum ungdomsumhvørvi, sigur Jákup, sum er uppvaksin í snotuligu húsum, sum abbi hansara, Magnus á Kamari-num bygdi í Konradsbrekku í 1902 - sanniliga eini av vakrastu húsum í Havn.

Sum gamal í fakinum minnst Jákup sjálvandi onkra skemtingarsama hending at greiða frá:

— Meg minnst einaferð, at ein maður kom inn í

handilin at keypa einar buksur. Hann hevði helst fingið eitt sindur upp í høvðið, men fór kortini inn í prøvarúmið við buksunum. Men hann var heldur ótryggur á beinunum. Inni í prøvarúminum stóð ein spann við vaskivatnið, tí gólvið varð júst vaskað. Bráðliga hoyra vit nakrar bollarur eiðir úr prøvarúminum...

— Tá maðurin skuldi smoyggjar sær í aðra brókina, stígur hann beint í spannina, og fekk karm...

— Eri komin aftur til røturnar

Nú Jákup hevur latið klæðnahandilin aftur, er ein býarmynd horvin. Sum Jákup sigur, so er tað vorðið tyngri at reka eina klæðnahandil í dag, tí nú eru so nógv, ið kappast. Meðan tað í 1966 bert vóru fyra mann-fólkaklæðnahandlar í býnum, so ber til at keypa klæði í hvørjum super-marknaði, sum Jákup tekur til.

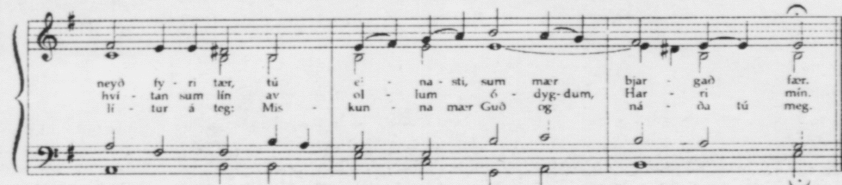
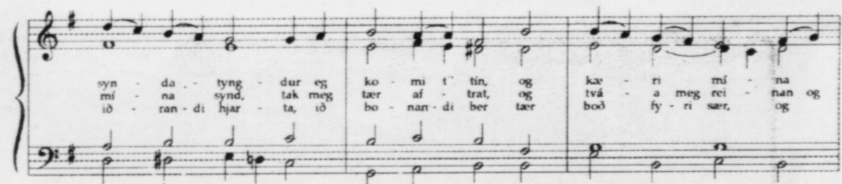
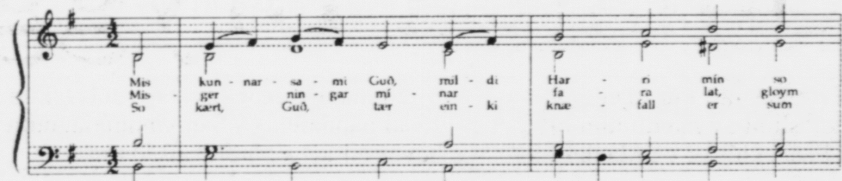
Men Jákup er sum altíð lættur í huga kortini. Hann tykist kenna seg væl millum gummistilvar, regnclæði og tjóðveldistroyggjur - at tú skuldi ikki trúð, at hann altíð hevði bundið slipsaknýtar og passa klæðningar uppi á finum monnum, og hann letur væl at.

— Eg kenni tað, sum eri eg komin aftur til røturnar, og her trívist eg avbera væl, sigur hann.

løg hjá knút olsen

Miskunnarsami Guð

ko '92

Handilin hjá Gundur, tá hann lat upp 6. desember 1966. Jákup var við frá fyrsta degi